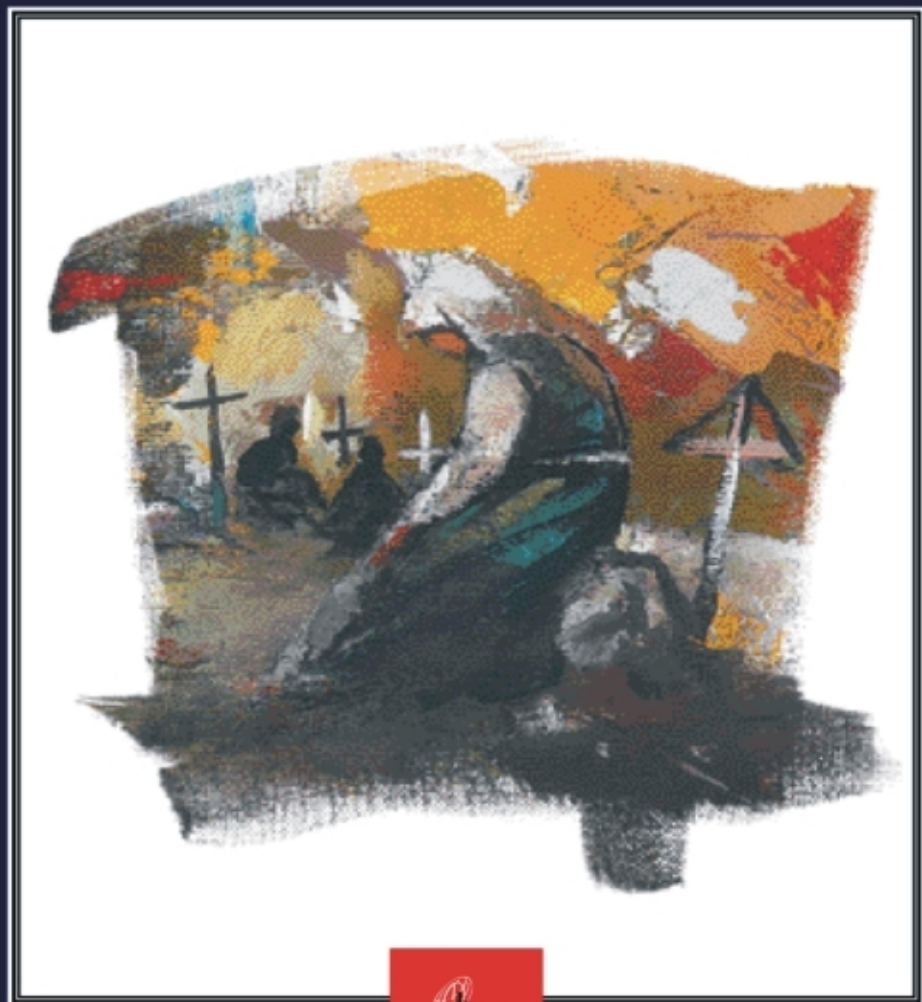

biblioteca școlarului

IOAN

SLAVICI

MOARA CU NOROC

Litera
INTERNATIONAL

biblioteca școlarului

Ioan
SLAVICI

MOARA CU NOROC

INTERNAȚIONAL

BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1848 18 ianuarie. *La Șiria, lângă Arad, se naște Ioan Slavici, fiu al lui Savu Slavici, „maiestru“ cojocar, și al Elenei, născută Borlea.*
- 1854–1858 *Urmează școala primară în satul natal, având ca dascăl pe Dimitrie Voștinari, figură luminoasă de cărturar; evocat în Amintirile scriitorului. Un bun povățuitor îi este bunicul său, Mihai Fercu, de asemenea evocat în Amintiri.*
- 1859–1860 *Pentru a se putea înscrie la liceu, frecventează încă o dată clasa a IV-a la o școală primară din Arad.*
- 1860–1865 *Elev la liceul din Arad, clasele I–V. Cu mai mulți colegi stă în „cortelaș“ (gazdă), primind săptămânal merinde de acasă, aidoma ca în Budulea Taichii.*
- 1865–1867 *Urmează la Liceul piarist din Timișoara clasele VI–VII.*
- 1867–1868 *Ca „privatist“, urmează clasa a VIII-a la Liceul maghiar din Arad.*
- 1868 August. *Trece examenul de bacalaureat la Satu Mare.*
Octombrie *Se înscrie la Facultatea de Drept și Științe a Universității din Budapesta. Participă la ședințele Societății „Petru Maior“ (întemeiată de studenții români în 1862).*
- 1869 Aprilie. *Se înscrie la Facultatea de Drept din Viena.*
Septembrie. *Este încorporat ca „voluntar“ (cu termen redus) la un regiment din Viena. Paralel cu stagiul militar își continuă studiile universitare. La Viena cunoaște pe Eminescu, cel care îi va rămâne toată viața „prieteni și sfătuitoare“. Amândoi sunt proclamați „membri definitivi“ ai Societății literare „România“, întemeiată în 1864 de studenții români din Viena.*
- 1870 Mai. *Susține examenul de stat, obligatoriu pentru toți studenții după frecventarea a patru semestre.*
- 1871 Martie. *Debutează în „Convorbiri literare“ cu Fata de birău (comedie). La constituirea societății studențești „România jună“ (8 aprilie)*

Slavici este ales președinte, iar M. Eminescu – bibliotecar. Împreună cu Eminescu desfășoară o amplă activitate pentru organizarea Serbării de la Putna și a Congresului studențesc care fixează programul luptei pentru „unitatea culturală” și națională a românilor de pretutindeni.

Termină școala militară din Viena, devenind ofițer.

1872 1 iunie. În „Convorbiri literare” publică povestea Zâna Zorilor.

Iulie. Părăsește Viena, viața sa de student încheindu-se aici. În vară face practică avocațială la Arad, în cancelaria lui Mircea B. Stănescu, care conducea și foaia umoristică „Gura satului”, unde colaborează și Slavici.

Publică în „Convorbiri literare” poveștile Ileana cea șireată și Florița din codru.

1873 Februarie. Este martor la răzvrătirea din Păuliș, izbucnită ca urmare a măsurilor abuzive ale oficialităților maghiare de a interzice folosirea limbii române la primărie.

Iulie. Intră ca „archivariu” la Consistoriul din Oradea Mare; în vizitele pe care le întreprinde în satele bihorene întâlnește prototipul eroului din Popa Tanda, nuvelă pe care o va publica doi ani mai târziu în „Convorbiri literare”.

1874 Poposește la Iași pentru un scurt timp (octombrie–noiembrie). Este găzduit împreună cu Eminescu și Miron Pompiliu de către Samson Bodnărescu, directorul Școlii Normale. Prin Eminescu, îl cunoaște pe Ion Creangă.

La cea de a XI-a aniversare a Junimii, prilej de a-l cunoaște pe Titu Maiorescu, citește nuvela Popa Tanda.

Este numit secretar al Comisiunii pentru publicarea manuscriselor rămase de la Eudoxiu Hurmuzaki.

În decembrie se stabilește la București.

1875 Este numit profesor de filozofie la Liceul „Matei Basarab”, unde predă și ore de română, logică și psihologie.

În „Convorbiri literare” publică nuvelele Popa Tanda (iunie) și Scormon (noiembrie).

1876 În ziarul „Timpul” publică nuvela O viață pierdută.

1877 În ianuarie intră în redacția ziarului „Timpul”, unde va lucra împreună cu Eminescu și I. L. Caragiale. Între cei trei scriitori se leagă o prietenie unică în literatura română.

- În articolele publicate în „Timpul“ susține că România este centrul cultural și politic al tuturor românilor din țară și al celor aflați vremelnice sub stăpânire străină.
- 1878 La cea de a XV-a aniversare a Junimii, la care participă Eminescu și Maiorescu, Slavici citește nuvela Gura satului, iar I. L. Caragiale – prima sa piesă: O noapte furtunoasă.
- 1879 În „Convorbiri literare“ publică nuvela Gura satului.
- 1880 Întreprinde o călătorie de studii în Transilvania; la Blaj îl vizitează pe bătrânul Timofei Cipariu. Se întoarce la București prin Banat, pe la Orșova.
În „Convorbiri literare“ (iunie–iulie) publică nuvela Budulea Taichii, citită mai întâi la ședințele Junimii, Maiorescu notând în Jurnalul său „splendidul Budulea“.
Este numit profesor la Școala Normală a Societății pentru învățătura poporului român, unde predă româna și geografia.
- 1881 În august și septembrie întreprinde o călătorie în Oltenia și Muntenia pentru a vizita monumentele istorice, bisericile și mănăstirile. I se conferă medalia „Bene merenti“ pentru munca depusă la Comisia documentelor istorice.
În decembrie publică Novele din popor, care include scrieri literare apărute mai înainte în presa literară (Popa Tanda, Gura satului, La crucea din sat, Scormon, Budulea Taichii) și Moara cu noroc (inedită). Volumul, recenzat elogios de M. Eminescu și N. Xenopol, marchează o piatră de hotar în evoluția prozei românești, îndeosebi a nuvelisticii.
- 1882 24 ianuarie. De ziua Unirii se constituie la București societatea „Carpații“, care își propune să realizeze hotărârile Congresului de la Putna pentru „unitatea“ românilor; Slavici și Eminescu sunt aleși membri activi ai societății.
În martie este ales membru corespondent al Academiei Române la Secția Istorie.
Întreprinde o călătorie în Italia, fiind fascinat de sculptura lui Michelangelo și picturile lui Rafael.
Este numit profesor la azilul „Elena Doamna“, unde predă româna și filozofia.
- 1883 Îmbolnăvirea lui Eminescu (iunie) îl îndurerează profund; întreprinde numeroase acțiuni pentru a-l ajuta.

- 1884 La Sibiu, sub conducerea lui Slavici, apare „Tribuna“ care își va desfășura activitatea sub deviza: „Soarele pentru toți românii la București răsare!“, iar în domeniul artei propagă „realismul poporal“. În nr.1 al Bibliotecii populare a „Tribunei“ Slavici publică Pădureanca, amplă nuvelă cu subiect de roman.
- 1886 18 martie. La Sibiu se oficiază căsătoria lui Ioan Slavici cu profesoara Eleonora Tănăsescu, directoarea Școlii de fete din localitate.
- 1887 Este ales secretar al Partidului Național Român, președinte fiind G. Bariț.
Îl aduce pe G. Coșbuc redactor la „Tribuna“.
- 1888 Este întemnițat pentru un an la Vaș, în Ungaria, unele articole pentru cauza națională a românilor publicate în „Tribuna“ fiind considerate „delict de agitațiune“.
- 1889 15 iunie. La București se stinge din viață Eminescu; „Tribuna“ îndoliată consemnează: „Cea mai glorioasă întruchipare a geniului românesc și-a sfârșit viața de mizerii în modul cel mai trist. Cu el s-a stins cea mai măreață figură a literaturii românești“.
- 1890 În martie se reîntoarce la București, fiind numit director de studii și profesor la azilul „Elena Doamna“, funcții în care rămâne până în 1894.
Publică Școlile noastre sătești. Localurile.
- 1891 La 24 ianuarie ia ființă la București Liga pentru unitatea culturală a tuturor românilor, în care activează și Slavici.
- 1892 La Sibiu se semnează Memorandumul românilor din Transilvania și Ungaria, întocmit pe baza unui proiect schițat de Slavici încă din 1887, când fusese ales secretar al Partidului Național Român.
Publică Novele, I (cele mai multe reeditări).
Publică volumul României din regatul ungar și politica maghiară.
- 1893 Înființează la București ziarul „Corespondența română“, în care sprijină acțiunile memorandiștilor.
Publică Ardealul. Studiu istoric.
- 1894 1 ianuarie. Sub conducerea lui Slavici, Caragiale și Coșbuc, apare la București revista ilustrată „Vatra“. În primele 24 numere ale revistei Slavici publică integral romanul Mara (tipărit în volum de-abia în 1906).

- În iunie este numit director al Institutului „Ioan Otteteleşanu“ din Măgurele (lângă Bucureşti), iar soţia sa este director adjunct.
- 1896 *Publică* *Novela*, II, în care include şi *Comoara* (inedită).
- 1897 *La Arad* (în ianuarie) începe să apară „*Tribuna poporului*“, în care Slavici publică sute de articole, fiind şi membru fondator al ziarului.
- Îi apare volumul *Poveţe* pentru buna creştere a copiilor.
- 1902 *Publică* romanul *Din bătrâni*, distins în anul următor cu premiul Academiei „*I. Heliade-Rădulescu*“.
- 1907 *Călătoreşte în Elveţia*, unde se află la studii fiul său cel mai mare, Titu-Liviu.
- 1908 *Îşi reeditează* *nuvelistica* sub titlul *Nuvela*, I, II. *Publică* în volumul *Poveşti* cele mai valoroase basme şi poveşti ale sale.
- Demisionează de la* azilul „*Elena Doamna*“ şi ia conducerea ziarului „*Minerva*“.
- 1909 *Cu prilejul comemorării a 20 de ani de la moartea lui Eminescu*, Slavici publică în revistele literare ale timpului unele dintre cele mai valoroase pagini de memorialistică dedicate poetului nostru naţional.
- 1910 *Publică* volumul *România din Ardeal şi trei scrieri pedagogice*: *Educaţiunea naţională*, *Educaţiunea fizică*, *Educaţiunea morală*. Este angajat profesor de limba română şi geografie la Şcoala evanghelică din Bucureşti.
- 1911 *Îi apar* volumele *România de peste Carpaţi* şi *Zbuciumările politice la românii din Ungaria*.
- 1914 *Conduce* ziarul „*Ziua*“, care prin politica pacifistă şi de neutralitate a fost considerat progerman.
- Îi apare *Gramatica limbii române*.
- 1916–1917 *Colaborează* la „*Gazeta Bucureştilor*“ şi „*Scena*“.
- 1918 *Colaborează* la „*Biblioteca copiilor şi a tinerimii*“, publicaţie săptămânală ilustrată.
- 1919 *Ianuarie–februarie*. Pentru activitatea gazetărească din timpul războiului este implicat împreună cu T. Arghezi în „*procesul ziariştilor*“. Este achitat la sfârşitul anului ca urmare a campaniei de presă iniţiată de scriitori.

- 1920 *Îi apare romanul Din două lumi.*
- 1921 *Publică volumul de memorialistică Închisorile mele. Reeditează Poveștile (vol. I) și Nuvele, I, II.*
- 1923 *Îi apare romanul Cel din urmă armaș.*
Publică Povești, vol. II, cu basme și povești incluse pentru prima dată în volum.
Îi apare volumul III din Nuvele.
- 1924 *Apare volumul Amintiri, în care evocă pe marii săi contemporani și prieteni: Eminescu, Creangă, Caragiale, Coșbuc, Maiorescu.*
- 1925 *În iunie se încheie, fără succes, campania de presă pentru a i se acorda lui Slavici Premiul Național pentru proză. (Premiul se acordă lui I. Al. Brătescu-Voinești.)*
17 august. *Se stinge din viață, la ora 18.30, în casa fiicei sale Lavinia, la Crucea de Jos (Panciu). Este înmormântat la schitul Brazi (Panciu), însoțit pe ultimul drum de numeroasa-i familie, săteni din împrejurimi, iar din partea Societății Scriitorilor Români de Liviu Rebreanu, Gala Galaction și Mihai Sorbul. Cuvântul din urmă îl rostește Gala Galaction: „Învelim pe unul dintre principii Cuvântului Românesc cu faldurii adânci ai gliei străbune... Îl vedem deasupra noastră, mare în literatură, fruntaș al condeiului, premergător și explorator al frumuseții graiului și al sufletului poporului nostru... Îl vedem deasupra noastră – printre nouri și printre culmi, care se numesc Eminescu, Alecsandri, Maiorescu, Coșbuc, Caragiale... Vârf de stâncă, în diademul Carpaților noștri sufletești“.*

Constantin MOHANU